

Lykkemund

1

For prinsesse Lykkemund
var den største lykkefund,
når hun sine amoriner
over mænd lod drysse.

2

Som et sjældent smykkefund,
en rubin så rød og rund,
var den mund, hvormed hun alle
karlfolk måtte kysse.

3

Særlig stor og særlig hed
blev prinsessens kærlighed,
da en ukendt ungersvend
hun kyssed' midt i ho'det.

4

Ak, men stor var hendes sorg,
da hun på sin faders borg
hørte, at den mand, hun elsked',
var en prins af blodet.

5

"Hvad nu hvis han med et kvæk
går i frø og hopper væk,"
græd prinsessen, mens af skræk
hun klamred' sig til stolen.

6

"Tys, min tøs," den gamle drot
trøstede hende, "når du blot
la'r vær' at kysse prinsen
er der ingen sky for solen."

7

Som han sagde, så det gik,
og prinsessen prinsen fik
plus en masse unger, som
hun kysser hele tiden.

8

Prinsen måtte, synd for ham,
nøjes med at få et kram
og et lille fingerkys
om dagen lige siden.

Poul Michael von Bülow 2007